

Podstawowe Zasady Biblijne

Chrzest – konieczny do zbawienia

*Teraz też chrzest, będąc tego odbiciem, zbawia nas
– nie jest usunięciem cielesnego brudu,
ale odpowiedzią czystego sumienia wobec Boga
– przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.
(1 P 3,21 UBG)*

W ustępie zacytowanym powyżej uratowanie Noego w arce schronienia, którą zbudował, zostało przyrównane do chrztu. Woda uratowała Noego i jego rodzinę, ponieważ wyniosła ich powyżej zniszczenia, które zmiołło bezbożny świat, w którym żyli. Wody chrztu mogą uratować nas przed karą, którą Chrystus wkrótce sprowadzi na całą niegodziwość wieku, w którym żyjemy (1 P 3,20; Mt 24,37).

Chrzest w Piśmie Świętym

Chrzest jest po raz pierwszy wspomniany w Piśmie w związku z posługą Jana Chrzciciela (Mt 3,5-6.11). Jego chrzest był chrztem nawrócenia (tj. zmianą nastawienia serca prowadzącą do zmienionego sposobu życia). Był zapowiedzią chrztu Pana Jezusa i miał przygotować Żydów, by uwierzyli w Chrystusa (Dz 19,4-5). Izrael jako naród został już ochrzczony w Mojżesza, gdy przekraczał Morze Czerwone (1 Kor 10,2), ale teraz Chrystus nakazał apostołom, żeby chrzcili poszczególnych wierzących w ewangelię, zarówno Żydów, jak i pogan, w jego imię (Mt 28,19-20; Mk 16,16). Chrzest w Chrystusa identyfikuje wierzących z ofiarą i zmartwychwstaniem Chrystusa, które będąc dokonany przydają temu chrztowi więcej znaczenia niż miały chrzty czy to Mojżesza, czy Jana, które zostały przez ten chrzest zastąpione (Rz 6,3-6; Dz 2,37-38).

Potrzeba prawidłowej wiary

Jezus powiedział w **Ewangelii Marka 16,16**: *Kto uwierzy [w ewangelię] i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony*. Jedno i drugie jest konieczne: wiara w jedną ewangelię (Gal 1,6-9; 3,7-9.26-29) i chrzest. Księga **Dziejów Apostolskich** daje nam kilka sugestywnych przykładów prawidłowej wiary poprzedzającej chrzest:

- Dz 2,14-41 – jerozolimscy Żydzi w dniu Pięćdziesiątnicy;
- Dz 8,12 – Samarytanie;
- Dz 8,27-39 – etiopski eunuch;
- Dz 10,1,2,34-48 – Korneliusz i jego towarzysze;
- Dz 16,14-34 – Lidia oraz strażnik więzienia w Filipii i jego rodzina;
- Dz 19,1-5 – efescy uczniowie Jana Chrzciciela.

Czy są jakieś wyjątki?

W Piśmie nie ma żadnego zapisu mówiącego o chrzcie skruszonego złoczyńcy na krzyżu (Łk 23,40-43). Jezus obiecał mu, że znajdzie się w Królestwie. Mógł on jednak zostać wcześniej ochrzczony albo przez Jana, albo przez uczniów Pana (J 4,1-2).

Lecz naszym przewodnikiem musi być przykład Chrystusa. Przy okazji swojego chrztu powiedział on: *tak godzi się nam wypełnić wszystko, co sprawiedliwe (Mt 3,15)*. Nie może być wyjątków; wszyscy, którzy pragną zostać zbawieni, muszą uwierzyć i zostać ochrzczeni.

Nadawanie imion, chrzest niemowląt i baptyści

Greckie odpowiedniki słów chrzcic i chrzest oznaczają pełne zanurzenie. W Piśmie nie ma żadnej wzmianki o chrzcie w postaci pokropienia wodą. Jest kilka fragmentów, które opisują bądź sugerują zanurzenie ciała, na przykład **Ewangelia Mateusza 3,16**; **Ewangelia Jana 3,23**; **Dzieje Apostolskie 8,38**.

O chrzcie niemowląt pierwszy raz słyszano w czasach Tertuliana (A.D. 200), który stanowczo przeciwstawiał się tej praktyce. Rytuał pokropienia niemowlęcia wywodzi się ze zwyczajów rzymskich, gdy kropiono niemowlęta świętą wodą i nadawano im imiona. Jak wiele innych idei pogańskich, ten rytuał chrztu niemowląt został stopniowo wprowadzony do nauczania chrześcijańskiego (**2 Tm 4,3-4**). Chrzest niemowląt należy do kościoła odstępczego.

Gdy w siedemnastym wieku powstała sekta o nazwie baptyści, jej członkowie wierzyli w obietnice złożone Dawidowi, i wyczekiwali Królestwa Bożego na ziemi, chrzcząc tylko dorosłych wierzących. Dzisiaj wiele kościołów baptystycznych wierzy w takie doktryny, jak pójście do nieba, trójca i nadprzyrodzony diabeł, porzuciwszy swoje wcześniejsze przekonania oparte na Biblii, a niektórzy nie nalegają nawet na całkowite zanurzenie, ale pokrapiają wodą.

Symboliczne znaczenie chrztu

Chrzest jest symbolem ofiary i zmartwychwstania. Ofiara zawsze pociąga za sobą śmierć. Chrzest w Chrystusa łączy nas z jego śmiercią, która zniszczyła *grzeszne ciało* (**Rz 6,3-6**). Chrzest jest znakiem śmierci dla poprzedniego sposobu życia, zniewolenia przez grzech, a początkiem nowego życia w niewoli Chrystusa (**ww. 4-13**). Chrzest identyfikuje nas także ze śmiercią i zmartwychwstaniem Chrystusa (**w. 5**), abyśmy mogli kiedyś odziedziczyć życie wieczne w Królestwie (**w. 23**; **Iz 26,19**).

Chrzest zmienia naszą pozycję przed Bogiem

Gdy po dobrym wyznaniu jednej wiary (**Dz 8,37**; **Rz 10,10**; **Ef 4,5**) ma miejsce prawdziwy chrzest, nasze przeszłe grzechy zostają wybaczone nam, jak naucza Pismo, w imię Chrystusa (**Dz 2,38**; **3,19**; **22,16**; **1 Kor 6,11**; **Kol 2,11-12**). Stajemy się *nowym stworzeniem*, jak uczy Paweł (**2 Kor 5,17**). Stajemy się dziećmi Bożymi i dziedzicami ratujących życie obietnic złożonych Abrahamowi (**Gal 3,26-29**). Mamy dostęp do Boga przez Chrystusa w modlitwie, nie będąc już *dziećmi gniewu* ani dalekimi od Boga (**Ef 2,1-3.12-13**).

W jakim wieku powinien mieć miejsce chrzest?

Wszystkie przykłady w Piśmie dotyczą osób zdolnych do uwierzenia w ewangelię, określoną jako *dobrą nowinę o Królestwie Bożym i o imieniu Jezusa Chrystusa* (**Mk 16,16**; **Dz 8,12 BW**). Ustępy takie, jak **List do Kolosan 3** zarysowują obowiązek prowadzenia pobożnego, posłusznego życia, który spada na tych, którzy *powstali z Chrystusem* (**w. 1**). Wiek osoby chrzczonej będzie dlatego zależał od jej dojrzałości i zrozumienia. Wszystkie chrzty, młodych i starych, będą poprzedzone nawróceniem (wewnętrzna przemiana) (**Mt 4,17**; **Dz 2,38**; **3,19**; **17,30**; **2 P 3,9**). Jakiś kryzys umysłu wyzwoli uświadomienie sobie, że musimy zostać ochrzczeni, jako że taka jest wola Boża, i że możemy zostać zbawieni tylko w Chrystusie (**Dz 4,12**). Do takiego kryzysu umysłu mogą doprowadzić wszelkiego rodzaju okoliczności, ludzi bądź wydarzenia. Jeżeli nie zostaliśmy jeszcze zbawieni, możemy odpowiedzieć na wezwanie Piotra, tak jak to uczyniło 3000 osób w dniu Pięćdziesiątnicy, *żeby ratować się spośród tego przewrotnego pokolenia* (**Dz 2,40**).

BW: Biblia Warszawska; UBG: Uwspółcześiona Biblia Gdańska; pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com